

En forårsdag i Himmerland

Tekst og fotos: Per Lyngby
fotolyngby@gmail.com

Paris-Roubaix har sine brostensbelagte pavéer, som filmmageren og ordekvalibristen Jørgen Leth har skildret i filmen "En forårsdag i helvede".

Aalestrup-Løgstør har sit stenmelbelagte gamle jernbanespor, som i dag er udlagt til cykel- og vandresti. En majdag på den 43 kilometer lange strækning kan nærmest kun beskrives som "En forårsdag i himlen". Ruten smyger sig gennem det smukke og varierede vesthimmerlandske landskab afvekslende med små oaser i form af de tidligere stationsbyer, hvor togene tidligere udvekslede gods og passagerer, og hvor cyklister og vandrere i dag kan hvile benene på smukke rastepladser.

Vi har pumpet cyklen og har trådt i pedalerne på det gamle jernbanespor, som fra en cyklists synspunkt har den store fordel, at det er uden bakker af nogen betydning.

Roser og cykler

Den gamle herregård Ll. Restrup ligger smukt placeret uden for Aalestrup. Her er et smukt udsigt over Simested Å, hvor en særlig handicapsti giver kørestolsbrugere mulighed for at fiske. Himmerlandsstien løber tæt forbi herregården på sit løb fra syd, hvor den er startet i Løgstør ved Viborg og har bevæget sig via

Skals, Møldrup og Hvam i sit forløb mod nord.

Vi hopper i sadlen og tager de første tråd på den 43 kilometer lange tur mod Løgstør. Højt oppe fra en bro er der en imponerende udsigt over åen, som slynger sig gennem landskabet. Vi triller snart efter ind i Aalestrup, hvor der er mulighed for at gøre en afstikker til Den Jydske Rosenpark og til Danmarks Cykelmuseum. I rosenparken kan man i højsæsonen opleve synet og duften af op mod 15.000 roser, medens cykler, knallerter og gamle radio- og tv-apparater kan beundres på cykelmuseet.

I urskoven

Videre til Østerbølle. Her venter en særlig oplevelse ved den gamle station. På græsset foran stationen står en gammel skinnecykel, som har selskab af en tandem og en "plæneklippercykel", hvor forhjulet er erstattet af en rotorklipper. Man får straks fornemmelsen af, at her bor vist en halvfætter til Georg Gearløs.

Den fornemmelse får vi bekræftet kort efter, da vi begiver os ind i Østerbølle Urskov" - et lille stykke skovsti prydet med alskens ure. Vækkeure, armbandsure og æggeure udgør sammen med et væld af andre kronometre og tidsmålere denne herlige ur-skov. Tiden går godt, når man har det sjovt, og både børn og voksne finder stor morskab i urskoven.

Kimbrerbyen

Næste stop er Kimbrerbyen Aars. Centerbyen i Vesthimmerland byder på gode indkøbsmuligheder, og har man tid er der gode oplevelser at hente ved at besøge Vesthimmerlands Museum og Dansk Nutidsmuseum. Kunstinteresserede kan glæde sig over det tætte samarbejde mellem Aars og verdenskunstneren Per Kirkeby, hvis værker man kan opleve i by-

en, bl.a. i form af arkitektoniske værker som Museumscenter Aars og musikhuset Alfa. Andre kunstnere bidrager også til udsmykningen med skulpturer på byens torve.

Det første stykke i Aars følger stien den gamle Aalborgbane, men snart er vi ved et "skiftespor". Vi fortsætter til venstre, hvor stien er asfalteret hele vejen ud til Aars Golfbane - et af i alt 4 golfanlæg i Vesthimmerlands Kommune.

Et flag blafrer i det fjerne og fortæller os, at vi er tæt på Hornum. I byens centrum ligger den gamle station, som i dag er hjemsted for Himmerlands Jernbaneklubs aktiviteter. Interiør fra gamle danske stationer krydres med fotos og plancher om lokalbanernes historie. I lokalet kan man også beundre en store modeljernbane.

Få kilometer udenfor Hornum kan vi mellem træerne se Sjørup Sø. På den anden side af søen ligger et af Skandinaviens største golfanlæg, hvor Himmerland Golf & Country Club har til huse.

Musvågen og haren

Kort før Gatten glider en skygge hen over os. Et kig over venstre skulder afslører, at en musvåge har lagt sig i vores kølvand. Vi har for nylig hørt om et aggressivt eksemplar af denne rovfugl, som ikke gik af vejen for at angribe mennesker. Ham her er nu ganske fredelig. Vi slår følge små hundrede meter langs stien, hvorefter fuglen med et elegant vingeslag slår ud til højre, forment-

lig på jagt efter et bytte, som er noget mindre og lettere fordøjeligt end os og vore cykler!

Begrebet at blive trukket af en "hare" bliver ganske bogstaveligt, da vi kort efter ser en langøret fyr på stien foran os. Han får også øje på os og sætter i rask tempo hen ad stien - med os bagefter. Således fortsætter vi et par hundrede meter, hvorefter vores temposætter forlader stien i et tempo, som vi nok alligevel aldrig ville kunne følge.

Duften af nyslået græs bølger os i møde fra en mark til venstre for stien, og forude lyser en gul rapsmark op i landskabet. Den ene kilometer æder den anden på det fastkørte stenmel, som er et overraskende godt underlag at køre på - det gælder dog næppe, hvis man kører på en racercykel med smalle dæk.

De vesthimmerlandske heder

Sporet fører os gennem en tunnel af løvtræer, men pludselig åbner landskabet sig op, og snart har vi et imponerende bakket hedelandskab på vores højre side. Oudrup Hede er en del af de vesthimmerlandske heder, som hører til blandt de største i landet. Her er også en naturlejrplads med bålsted og shelters, hvor man kan slå lejr for natten. Skulle man få lyst til at dvæle lidt længere ved dette smukke landskab er der udlagt vandrestier gennem hedelyngen, hvor man kan støde på større eller mindre flokke af får, som gumlende yder deres bidrag til naturplejen.

Et af Danmarks fornemste nationale klenodier, Skarp Salling Karret, blev i øvrigt fundet her på heden, da man i slutningen af 1800-tallet anlagde jernbanen. I Skarp Salling finder man også den særprægede og ganske monumentale landsbykirke, som i byggestil minder en del om domkirkerne i Viborg og Ribe.

Fra heden går det videre forbi vandrige kildevæld og langs opdyrkede marker mod Vindblæs. Alene navnet kan give enhver cyklist nervøse trækninger i musklerne. Der er nu ikke så meget at være nervøs for. Den lille stationsby vir-

ker hyggelig og imødekomende - ikke mindst den hyggelige rastepuds tæt ved den gamle station, der nu rummer privat beboelse.

Men navnet er formentlig ikke kommet helt tilfældigt. Derom vidner en gammel mølle, som restaureret og smuk knejser i det fjerne bag en gul rapsmark. Og jo, det er som om vinden mærkes lidt mere her på den anden side af byen. Man mærker, at kursen er sat mod vest og mod Limfjorden. Måske er det den friske brise over Limfjordens vande, som også har fundet vej hertil.

Muslingebyen

I horisonten skimtes høje skorstene, og snart ruller vi forbi skiltet, som fortæller, at vi er kommet til Løgstør. Lidt af bagvejen med udsigt til store industrivirksomheders lagerpladser. Snart efter er vi dog ved det gamle stationsterræn, hvor den gamle togremise i dag benyttes som garage til busser. Lidt længere fremme ligger den gamle station - stadig let genkendelig og med det gamle Løgstørskilt på facaden.

Vi forlader stien og cykler langs den langstrakte havnekaj, som fortsætter langs Frederik Den Syvendes kanal, der på det første stykke også er lystbådehavn. Ved den gamle svingbro ligger Limfjordsmuseet, som bl.a. tilbyder sejlture på kanalen, som strækker sig godt 4 kilometer mod Lendrup.

Ved havneterrænet ser vi mange muslingeskulpturer, som er med til at "brande" Løgstør som Danmarks muslingeby nummer 1 med en række forskellige aktiviteter, som alle tager udgangspunkt i den delikate spise, der kan høstes i Limfjordens friske vande.

Sporet slutter

Således nåede vi endestationen på den del af Himmerlandsstien, som strækker sig gennem Vesthimmerlands Kommune. Undervejs har vi set kendte steder fra helt nye vinkel og nydt friheden, stilheden - og ikke mindst fraværet af biler på vores vej. Vi har mødet andre cyklister, ude på kortere eller længere ture langs sien, vandringsfolk er skridtet af sted, med eller uden stave, og alle har vi haft den samme fælles oplevelse af en lille perle af en sti gennem det vesthimmerlandske landskab.

Gad vide, hvordan Jørgen Leth ville beskrive sådan en tur?

